

Już wychodzi Jezus z domu Kaifasza kapłana

(Na cztery mieszane głosy)

[T. Klonowski, Poznań 1867]

[T. Klonowski; t.I, str. 249, pieśń 138.]

Canto.
Alto.
Tenore.
Basso.

1. Już wy-cho-dzi Je-zus zdó-mu Ka-i-fa-sza, ka-pła-na,
I nie taj-no jest ni-ko-mu, Co za mę-ka dla Pa-na.

Ach, mój Je-zu zmę-czo-ny, I sro-dze u-tra-pio-ny!

2. Do woli się napastwili,
– Przez całą noc w piwnicy,
– Gdy Nań plując, ciężko lżyli,
– W téj smrodliwej ciemnicy.
– Ach...
3. Był do słupa przywiązany,
– Ach! nasz Zbawiciel drogi,
– Zbity, skłoty i uplwany,
– O! jak cierpiał ból srogi. – Ach...
4. Przez całą noc Go dręczono,
– Przy słupie stojącego;
– I bez litości męczono,
– Z bólu stękającego. – Ach...
5. Wyprowadzają na oczy,
– Jezusa kochanego;
– I każdy w brew kłamstwo tłoczy
– Na Baranka cichego; – Ach...
6. Nazywają czarownikiem
– I zwodzicielem luda;
– Iż jest świata buntownikiem,
– Nie zważając na cuda. – Ach...
7. Już godnym śmierci być sądzą,
– Krew na się biorą Jego?
– Wraz wszyscy niezmiernie błędzą,
– Że tak gnębią Świętego. – Ach...

8. Idzie Jezus osądzony
– Od żydostwa złośliwie;
– Popychają z każdej strony,
– I prowadzą zelżywie. – Ach...
9. Do Heroda Go odsyła,
– Piłat niesprawiedliwy;
– I pozdrowienie przesyła,
– By król sądził zdradliwy.
– Ach...
10. A król Herod się pocieszył,
– gdy Jezusa zobaczył;
– I z naleganiem przyspieszył,
– Aby cud czynić raczył. – Ach...
11. Nic nie mówi Jezus w domu
– Króla Galilejskiego;
– I nie chce w oczach nikomu
– Pokazać cudu swego. – Ach...
12. Natrząsa się król złośliwy
– Z cierpiącego Jezusa,
– Nędznik tenże niegodziwy
– Lekce waży Chrystusa. – Ach...
13. Tak od króla był wyśmiany,
– na ratusz odesłany;
– W białe szarlaty przybrany,
– Na pośmiech wszystkim dany.
– Ach...

14. Cierpiał Jezus tak okrutnie
– Za nasze nieprawości,
– I szedł drogą bardzo smutnie,
– zważając ludzkie złości. – Ach...
15. Wielka Twoja była męka,
– pod krzyżem w krwawej dróдзе,
– Gdy wściekłość żydowska nęka
– I dokucza Ci srodze. – Ach...
16. Nasza droga życia tego,
– O! jak wielce zdradliwa!
– Trzeba trzymać się dobrego,
– Aby była szczęśliwa! – Ach...
17. Więc w Twe kroki wstąpić
chcemy, – Abyśmy domierzyli
– Téj mety, której pragniemy,
– I z Tobą wiecznie żyli. – Ach...
18. Daj nam pomoc, łaskę świętą,
– Do osiągnięcia Nieba,
– Pokaż dobroć niepojętą,
– Bo każdemu go trzeba. – Ach...
19. Mamy ufność wielką w Tobie,
– Boć nas Ty nie opuścisz;
– O! mój Boże! życzym sobie,
– Że nas w niebo przypuścisz!
– Ach... Amen.